

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms CXXI. Domine clamaui ad te exaudi me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Qui mea seruantes uestigia soluere tentant,
Et pedibus ponunt uincla parata meis.
Continuo expandant mihi retia cæca superbi,
Perq; meas, laqueos occulere, uias.

Repetit propo-
sitionem.

Interea ipse meum Dominumq; Deumq; uocabam,
Sume pater querula languida uerba precis.
O Deus, ð spes una mea roburq; salutis,
Ipse meum, si uis ingruat, ab de caput.
Ne sine uota ferat sua quæ uolet impius, & nec
Successum rebus sentiat esse suis.

Imprecatio cõ-
tra hostes. Pe-
reant sicut Pha-
rao ad mare ru-
brum.

Ne sua consilijs bona sint euenta malorum,
Et ne se dignos talibus esse putent.
In capita ipsorum recidant, quæ friuola iactant,
Qui mea non æqua nomina sorte premunt.
Ardentes Dominus prunas dispergat in ipsos,
Vindice mendaces obruat igne uiros.
In foueas turbabit agens tristesq; lacunas,
E quibus haud unquam surgere ad alta queant.
Cui fuerit petulans & lingua loquacior æquo,
Huic Deus in uita commoda nulla dabit.

Insignes conso-
lationes.

Certus sum quoniam Dominus seruabit egenos,
Exulibusq; suo tempore fautor erit.
Quin etiam tua cantabunt præconia iusti,
Quæ credant nomen posse decere tuum.
Quotquot erunt, & iusti animos, & pectora recti
Astabunt uultus perpetuo ante tuos.

PSALMVS CXLI.

Domine clamaui ad te exaudi me.

Argu

ARGUMENTUM.

Est necessaria precatio, in qua duo orat :
Primum, ut in sana doctrina & sancta uita
conseruetur : Deinde quia crux pios sequi-
tur, orat liberationem. Sic ubiq; proponitur
Ecclesia quod sit afflictâ, & uarie misera in
mundo.

Qui pacem simulant & mollia uerba loquuntur,
Et sub corde dolos insidiant gerunt.
Hos petit ulcisci, petit ut deceptus in ipsis
Quæ reliquis posuit retribus intereat.

Psalmus David.

REbus in afflictis genitor te summe uocantem
Respice, & auxilio non remorante iuua.
Quæso meis placidas aures aduerte querelis,
Quando audis aliquam uerba rogantis opem.
Ascendant ad te mea uerba rogantia, sicut
Accenso nubes fumea thure solet.
Et si quando manus ad te leuo, sit tibi tanquam
Quod deferre sacrum serior hora solet.
Adde meam genitor cobibentia uincula linguam,
Oris permaneat ianua clausa mei.
Ne patiari mihi res ut sit noxia cordi,
Concilia in præceptis ne per iniqua ferar.
Ne mala participem turbæ per facta malorum,
Fecunda nec ipsorum delitiosa sequar.
Percutiat me iustus, erit gratissima plaga,
Arguat, hoc oleo dulcius unguen erit.

Propositio ut
exaudiatur.

Insignis figura
qd oratio pijs
sit sacrificium,
sicut propheta
uocat Bouem
labiorum ora-
tionem.

Hic exponit in
qua re uelit ex
audiri.

Suauiſſima cō
mendatio ſancti
doctrinae.

Ὁ Ἰβριεὶς.
Pererit impia
doctrina, ut lit
locus ſancti doc
trinae.

Commemorat
afflictiones,
quas Eccleſia
propter uerbum
ſuſtinet et orat
liberationem.

Namq; meo capiti nunquam liquor ille nocebit,
Ipſe malos contra nempe precabor opem.

Illorum offendant ad ſcrupera facta magiſtri,
Præſecti in lentam præcipitentur humum.

Vt mea ſuſtineant audire et uerba fateri,
Suauia quod multis ſint et amica modis.

Sicut humus grauido proſciſſa reſidit aratro,
Sicut ſecta graui uomere gleba iacet.

Sic noſtra aſſiduis ſunt fracta doloribus oſſa,
Sic apud inferni limina ſparſa iacent.

Quandoquidem te ſolum animo uigilante uidemus,
Te niſi nil aliud lumina noſtra uident.

Et quia præſidium, niſi te, non inuenit ullum,
Ne patiſſe animam poſſe perire meam.

Serua me à laqueo mihi quem poſuere maligni,
Vt uitem reproba retia tenſa manu.

Votum contra
impios. Incidat in laqueos quos condidit impius iſtos,
Donec ſaluus ego præteriſſe queam.

P S A L M V S C X L I I.

Voce mea ad Dominum clamaui.

A R G V M E N T V M.

Argumentum Pſalmi oſtendit titulus, re
ſte autem oratur Pſalmus pro Eccleſia, contra
tra hoſtes & perſecutores eius.

Perfidia queritur prohiberi falſa docentum,
Quo minus ipſe alios uera docere queat:
Cum iam plus nimio pro ueris falſa ualere,
Si te exempla iuuant, tempora noſtra uide.

EPI